

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 68.914 van 16 oktober 1997
in de zaak A. 74.724/IX-156.**

In zake : Freddy VERDOODT,
die woonplaats kiest bij
Advocaat Chr. ROBBE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Kerselarenlaan 116-118

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. DEVERS,
kantoor houdende te GENT,
Kouter 69.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE, IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat op 13 juni 1997 namens Freddy VERDOODT werd ingediend door zijn raadsman Chr. ROBBE, advocaat te Brussel, om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, genomen op 5 mei 1997, waarbij verzoeker, met ingang van 15 mei 1997, wordt afgedankt wegens beroepsongeschiktheid;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 september 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 september 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad A. BEIRLAEN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Chr. ROBBE, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is ambtenaar met de graad van medewerker (graad C1) bij de administratie Land- en Tuinbouw, afdeling management en vorming.

1.2. In februari 1996 wordt aan verzoeker voor het jaar 1995 de evaluatie "onvoldoende" toegekend.

1.3. Na een evaluatiegesprek op 16 januari 1997, besluiten de evaluatoren om aan verzoeker voor het jaar 1996 opnieuw de evaluatie "onvoldoende" toe te kennen.

1.4. Op 5 februari 1997 stelt verzoeker beroep in bij de raad van beroep.

1.5. Op 25 maart 1997 brengt de raad van beroep bij staking van stemmen een verdeeld advies uit.

1.6. Bij besluit van het College van secretarissen-generaal van 24 april 1997 wordt aan verzoeker definitief de vermelding "onvoldoende" toegekend.

Verzoeker heeft op 13 juni 1997 tegen dit besluit een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing ingediend (zaak G/A. 74.723).

1.7. Door het thans bestreden besluit van de secretaris-generaal van het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw, genomen op 5 mei 1997, wordt verzoeker, met ingang van 15 mei 1997, afgedankt wegens beroepsongeschiktheid.

Dit besluit wordt met een op 7 mei 1997 ter post aangetekende brief aan verzoeker ter kennis gebracht.

2. Over de procedure.

Overwegende dat de verwerende partij haar nota met opmerkingen te laat heeft ingediend, zodat deze uit de debatten dient te worden geweerd;

3. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en

dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten vereiste voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 13 van het decreet van 23 oktober 1991 betreffende de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse regering, doordat het bestreden besluit een "gebrekkige en foutieve motivering" bevat;

3.1.2. Overwegende dat volgens artikel XII 7, § 1, van het Vlaams personeelsstatuut de ambtenaar definitief ongeschikt verklaard wordt wegens beroepsredenen indien hij gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie "onvoldoende" gekregen heeft; dat in de aanhef van het bestreden besluit vermeld wordt dat "de heer Freddy VERDOODT gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie 'onvoldoende' heeft gekregen"; dat, rekening houdend met het voormeld artikel XII 7, § 1, deze vermelding volstaat opdat het besluit afdoende gemotiveerd zou zijn; dat het middel overtollige motieven bekritiseert en dan ook niet tot vernietiging kan leiden; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker als tweede middel de schending aanvoert van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur; dat hij vooreerst stelt dat de secretaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de bijzondere omstandigheden van de zaak, zoals het feit dat sinds het opvolgingsgesprek van 28 november 1996 een verbetering is opgetreden, het feit dat het gedrag van verzoeker niet als schuldig kan worden beschouwd en het feit dat hij sedert 12 februari 1997 met ziekteverlof

is; dat hij eveneens aanvoert dat hij niet door de secretaris-generaal werd gehoord;

3.2.2. Overwegende dat, volgens een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, tegen niemand een maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn belangen zwaar aan te tasten, zonder dat hij de gelegenheid heeft gehad op nuttige wijze voor zijn belangen op te komen; dat artikel XII 7, § 1, tweede lid, van het Vlaams personeelsstatuut bepaalt dat het voorstel "onvoldoende" dat de tweede opeenvolgende maal geformuleerd wordt, wordt gelijkgesteld met een voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid waartegen beroep mogelijk is bij de raad van beroep; dat in casu verzoeker de gelegenheid heeft gehad zich voor de raad van beroep te verdedigen; dat verzoeker, nadat hem door het College van secretarissen-generaal voor het tweede opeenvolgende jaar de evaluatie "onvoldoende" was toegekend, niet opnieuw door de secretaris-generaal moest worden gehoord; dat de beslissing om een ambtenaar die gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie "onvoldoende" heeft gekregen wegens beroepsongeschiktheid af te danken, immers, krachtens artikel XII 7, van het Vlaams personeelsstatuut, op een gebonden bevoegdheid berust; dat, aangezien de secretaris-generaal ter zake over geen beoordelingsbevoegdheid beschikt, het horen van verzoeker op de bestreden beslissing geen enkele invloed zou hebben gehad; dat om dezelfde reden de secretaris-generaal geen rekening diende te houden met de in het middel vermelde bijzondere omstandigheden van de zaak; dat het tweede middel niet ernstig is;

3.3.1. Overwegende dat verzoeker als derde middel aanvoert dat het feit dat hij met toepassing van het Vlaams personeelsstatuut ambtshalve en zonder opzegging wordt ontslagen "een niet objectief en niet op redelijke gronden te verantwoorden discriminatie" inhoudt ten opzichte van de Rijksambtenaren en ten opzichte van werknemers uit de privésector; dat hij zich in dit verband beroept op artikel 4.4 van het Europees Sociaal Handvest waarbij de overeenkomstsluitende partijen zich ertoe verbonden hebben om het recht van alle werknemers op een redelijke opzeggingstermijn bij de beëindiging van de dienstbetrekking te erkennen;

3.3.2.1. Overwegende dat krachtens artikel 87, §§ 3 en 4, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, gewijzigd door de bijzondere wet van 8 augustus 1988, de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn om, binnen de grenzen van de door het koninklijk besluit van 26 september 1994 aangewezen algemene principes en met inachtneming van de andere grondwettelijke en wettelijke bepalingen, het statuut van hun personeel vast te stellen; dat artikel XII 7, §§ 1 en 2, van het Vlaams personeelsstatuut luidt als volgt :

"§ 1. De ambtenaar wordt definitief ongeschikt verklaard wegens beroepsredenen indien hij gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie "onvoldoende" gekregen heeft.

Het voorstel "onvoldoende" dat de tweede opeenvolgende maal geformuleerd wordt, wordt gelijkgesteld met een voorstel tot afdanking wegens beroepsongeschiktheid waartegen beroep mogelijk is bij de raad van beroep.

§ 2. De afdanking wegens beroepsongeschiktheid wordt uitgesproken door de benoemende overheid";

dat noch artikel XII 7, noch enige andere bepaling van het Vlaams personeelsstatuut, in een opzeggingstermijn voorzien ten gunste van de ambtenaar die wegens beroepsongeschiktheid wordt afgedankt;

3.3.2.2. Overwegende, wat de desbetreffend in het middel aangevoerde schending van het gelijkheidsbeginsel betreft, dat een verschillende behandeling in aangelegenheden waar de gemeenschappen en de gewesten over eigen bevoegdheden beschikken, het mogelijk gevolg is van een onderscheiden beleid, dat voortvloeit uit de autonomie die hun door of krachtens de Grondwet is toegekend, en als zodanig niet kan geacht worden strijdig te zijn met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet; dat het feit dat het Vlaams personeelsstatuut in tegenstelling tot wat geldt voor de federale ambtenaren en de werknemers die onder de toepassing van de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten vallen in geval van afdanking wegens beroepsongeschiktheid niet in een opzeggingstermijn voorziet, derhalve als dusdanig geen schending inhoudt van het gelijkheidsbeginsel;

3.3.2.3.1. Overwegende dat verzoeker in dit verband tevergeefs artikel 4.4. van het Europees Sociaal Handvest inroept; dat dit artikel 4.4. luidt als volgt :

"Om de onbelemmerde uitoefening van het recht op een billijke beloning te waarborgen, verbinden de Overeenkomstsluitende partijen zich : ... 4. het recht van alle werknemers op een redelijke opzeggingstermijn bij beëindiging der dienstbetrekking te erkennen";

3.3.2.3.2. Overwegende dat een regel van internationaal of supranationaal recht directe werking bezit indien hij, zonder enige substantiële interne uitvoeringsmaatregel, kan toegepast worden in de rechtsorde waar deze regel van kracht is; dat een regel van internationaal of supranationaal recht daarentegen geen directe werking bezit, wanneer hij aan de Staat de verplichting oplegt te handelen, of niet te handelen, volgens de principes die vervat zijn in de regel; dat de verdragsbepalingen die geen directe werking hebben geen normerend karakter

bezitten ten opzichte van de individuen, geen subjectieve rechten in hunnen hoofde scheppen, maar alleen verplichtingen opleggen aan de verdragsluitende partijen; dat met andere woorden de individuele burger er geen rechten kan aan ontleen en erdoor aan geen verplichtingen onderworpen wordt; dat het ingeroepen artikel 4.4 van het Europees Sociaal Handvest geen directe werking heeft in de interne Belgische rechtsorde; dat het immers aan de Overeenkomstsluitende partijen de verplichting oplegt te handelen overeenkomstig de principes van het Handvest; dat het derde middel niet ernstig is;

3.4.1. Overwegende dat verzoeker als vierde middel aanvoert dat de bestreden beslissing, "gelet op de feitelijke omstandigheden van de zaak, niet in verhouding staat met de hem aangewreven tekortkomingen";

3.4.2. Overwegende dat het bestuur bij de evaluatie van de ambtenaren over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt en het de Raad van State niet toekomt zich dienaangaande in de plaats van het bestuur te stellen; dat de Raad van State bijgevolg alleen een marginale controle vermag uit te oefenen, hetgeen betekent dat alleen een kennelijk onredelijke evaluatie, d.w.z. een evaluatie die buiten elke redelijke verhouding staat tot de feiten, als onwettig kan worden aangemerkt; dat in casu verzoeker niet betwist dat hij ondermaats gepresteerd heeft, doch zulks wijt aan de zware problemen waarmee hij sedert 1992 te kampen heeft; dat echter moet worden vastgesteld dat verzoekers afdelingshoofd hem herhaaldelijk geadviseerd heeft professionele hulp te zoeken, maar verzoeker de aangeboden hulp telkens heeft afgewezen; dat in die omstandigheden de beslissing om verzoeker wegens beroepsongeschiktheid af te danken, niet als kennelijk onredelijk kan worden beschouwd; dat het vierde middel niet ernstig is;

3.5.1. Overwegende dat verzoeker als vijfde middel machtsafwending aanvoert omdat "de Vlaamse Gemeenschap door huidig ontslag een precedent heeft willen creëren"; dat hij stelt dat de Raad van State met betrekking tot artikel 114 van het K.B. van 2 oktober 1937 houdende het Statuut van het Rijkspersoneel meermaals gesteld heeft dat het ontslag niet automatisch kan geschieden en er bij analogie moet worden gesteld dat het ontslag evenmin automatisch kan volgen indien het ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap betreft;

3.5.2. Overwegende dat in zover verzoeker stelt dat de Vlaamse Gemeenschap door de bestreden beslissing een precedent heeft willen creëren, het middel op een blote bewering berust; dat voor het overige niet duidelijk is waarom het feit dat een ambtenaar die gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie "onvoldoende" heeft gekregen automatisch wegens beroepsongeschiktheid wordt afgedankt, een bewijs van machtsafwending is; dat het vijfde middel niet ernstig is;

3.6.1. Overwegende dat verzoeker als zesde middel de schending aanvoert van het beginsel van de onpartijdigheid en van artikel 6 EVRM omdat "de Heer Johan DELANGHE als Secretaris-generaal enerzijds de thans aangevochten beslissing tot ontslag heeft genomen en anderzijds deel uitmaakte van het College van Secretarissen-generaal die m.b.t. verzoeker een beslissing heeft genomen (namelijk de kwalificatie "onvoldoende") op grond waarvan de thans aangevochten beslissing werd genomen";

3.6.2. Overwegende dat, zoals bij de bespreking van het tweede middel werd uiteengezet de beslissing om een ambtenaar die gedurende twee opeenvolgende jaren de evaluatie "onvoldoende" heeft gekregen wegens beroepsongeschiktheid af te danken krachtens artikel XII, 7, van het Vlaams personeelsstatuut op een gebonden bevoegdheid

berust; dat het beginsel van de onpartijdigheid dan ook niet geschonden is doordat de secretaris-generaal die de bestreden beslissing genomen heeft, deel heeft uitgemaakt van het College van secretarissen-generaal dat aan verzoeker de evaluatie "onvoldoende" heeft toegekend; dat het zesde middel niet ernstig is;

3.7. Overwegende dat, aangezien niet voldaan is aan de eerste van de cumulatieve voorwaarden vereist door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten, de vordering tot schorsing dient te worden verworpen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zestien oktober 1900 zevenennegentig, door :

de HH.	A. BEIRLAEN,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

A. BEIRLAEN.